

Sant Cyprienne diumenge 26-II-1939.

Maria meva: Segurament que al rebre aquesta hauràs rebut l'anterior d'ahir en la qual equivocava el dia de la setmana i et deia que entregaria la lletra al mestre del prople, resultant que amb la meua equivocació aquell viot encara m'espera; total que des de fa temps no sé el dia que menyo ja.

Ahir et preguntava: L'hi fas per aquí? Com et trobes? Per la meua part estic bé. Mengem bastant bé i decent i solament ens mareja la temperatura i el vent que es fa més insuportable al viure en ple arrel. Amb tot, d'ensà de la meua arribada ad que vauix carregar-me de filosofia pròpia pensant que això el que necessita es no deixar-se decaure i esperar la solució que vulguin donar-nos.

Fa uns cinc dies que tots els intel·lectuals varem ésser cridats i omplèrem una fitxa. Segons es veu, els companys de França treballen fermament per portar-nos a un Camp o Colònia especial. Esperem tots la solució d'això. No sé si entre vosaltres, els intel·lectuals francesos han fet el propi. Per la nostra part renouem quixò cas de que us sigui un bon desig i resulti realitat.

Segu' me si has salvat el traço de paraís.

219 Per si us troben més d'una mostra aquí, et
dono l'adreça de la J.T.E. per si acorden
escriure allí d'on rebren solidaritat i us
atendran en el que demanem.

Coiquot Fournial

8. Avenue Mathurin Moreau
Paris (9)

É-tu com si m'haguessin tret deu anys del
lament d'ençà de rebre noves terv. Tria fe-
bre el pensar que podia sortir d'ací i no
saber on recollir-te i tornar-me boig buscant
pels diversos departaments de França. Ara una
vegada buscada solució i quan així s'adonei
xi ja per una llei d'amnistia, o qualsevol
cosa, nosaltres ens ajuntarem i posarem en
pràctica el que ens plagui i si com crec el
més just és sortir d'ací en direcció a altre con-
tinent junts obrirem el camí i junts pasa-
rem pena i alegria. No?

Alus et deia per ací hi han tots els de
la vella guardia de la Sete de Lleida. Si
ens ajuntem a un camp d'intellectuals
allí podríem pasar llesta i a excepció dels
pocs que s'troben a llevant i dels malagranys
que hauran caigut, tots respondrem, present.

No estaré tranyint fins que vegi que en
potes una nova lletra teva. Són hores de febre a
queste, i una vegada rebude, le, meves, contes-
ta-les, totes. Ja veus que és barat l'escriure
i aquest festeig ni omple més de satisfacció que
totes les hores agradables que corren per aquí.

Ahí volia resenyar-te les coses que han
succedit d'ensà de la nostra separació de Man-
resa i per part. Abandonar l'idea ja era poc
a poc sortirà tot.

No crequis pas que faig vida inactiva. Es-
tic ocupat. A totes hores tinc visita. Quan no
l'un l'altre. A més organitzem els meetes
en cas de la sortida que més amunt mencio
no i entre tot passei les hores. Ultra això hi
han els moments perduts que cal rentar la roba
fent bollir un potet per escaldar-la cas no
manquen pollastrets ja, perquè polls ho eren
fa dies. Entens?

Ara en criden a dinar. Des d'altre que
menjo ací ambien Bosch i mentre no fem
una xarola pel Comissariat roncarei a la
dels camarades manresans.

També hi han ací un bon grup
de cerverins que fan republica junts. Com que
no eren tots de llei no varien acceptar
l'invitació per romandre allí.

Com et deia abir el nen anà a Barcelona encara que segons diuen molts no han passat i diu que es retornen, jo creuria que passà bé. També et recomanava que de moment no escriquis sobre d'Espanya. Espera fins que l'escriure no pugui ésser un mitjà de hepre, alis.

Olege, Alcobé, Aznare, i 'Yarte Roselló' saben que passarem i segurament serà a Argelès. E'Heu veia l'evacuarem d'aquí per l'avancada edat i segons rumors es a Carcassonne. Queda rem que m'escrivia i fins el moment no ho ha fet. Estava ben malalt.

Escriu força i llarg. Conta'm totes les coses. Així la separació semblarà més lleu i el contacte seguit.

La companya del Borch s diu Josefa Riera Riera. Alivinet donava el nom

Mira si es troba aquí Antonia Jarque Truents de 35 anys procedent de Vilanova de la Muga (Girona)

D'encà d'avin i amb la nostra conversa recordaré el dia. Felix desastre que creia que era vivendes!

Forces petons i abraçades del teu

Vilcolla

Records de tota la colla